

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia czwartek, 18 lipca 2024 r.

Poz. 3475

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.269.2024 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 16 lipca 2024 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz. 609, z późn. zm.), stwierdzam nieważność **Regulaminu Siłowni Plenerowej, stanowiącego załącznik do uchwały Nr III/27/2024 Rady Miejskiej w Giżycku z dnia 20 czerwca 2024 r. w sprawie przyjęcia regulaminu korzystania z siłowni plenerowych zlokalizowanych na terenie Gminy Miejskiej Giżycko, w części dotyczącej ust. 2, 3 i 9.**

Uzasadnienie

Wskazaną na wstępie uchwałą, przekazaną organowi nadzoru w dniu 28 czerwca 2024 r., Rada Miejska w Giżycku, powołując się na art. 40 ust. 2 pkt 4 oraz art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, przyjęła „Regulamin korzystania z siłowni plenerowej” w formie załącznika stanowiącego integralną część uchwały (zwanego dalej regulaminem).

W ustępie 2 regulaminu przyjętego przedmiotową uchwałą, Rada Miejska w Giżycku określiła, że „Osoby korzystające z urządzeń słowni ćwiczą na własną odpowiedzialność” W ustępie 3 regulaminu Rada postanowiła że „Osoby z problemami zdrowotnymi przed przystąpieniem do ćwiczeń powinny skonsultować się z lekarzem”, natomiast w ustępie 9 regulaminu Rada wskazała, iż „Za zniszczenie lub uszkodzenie sprzętu spowodowane niezgodnym użytkowaniem osoba, która taka szkodę wyrządziła - ponosi odpowiedzialność w pełnej wysokości szkody”.

W ocenie organu nadzoru, wprowadzenie ww. postanowień przekracza kompetencje organu stanowiącego gminy,

Jako materialnoprawną podstawę podjęcia ww. aktu Rada Miejska w Giżycku wskazała art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, w myśl którego organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, zatem ww. uchwała została podjęta zgodnie z przysługującą Radzie Miejskiej w Giżycku kompetencją ustawową. W świetle art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, organy samorządu terytorialnego wydają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Oznacza to, że do wydania aktu prawa miejscowego wymagane jest zawarte w ustawie odrębne upoważnienie konkretnego organu do uregulowania w określonej formie danego zakresu spraw. Jednocześnie konstytucyjna zasada praworządności wyrażona w art. 7 Konstytucji wymaga, żeby materia regulowana wydanym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i mieściła się w granicach prawa. Wynika to również wprost z przepisów ustawy o samorządzie gminnym, a w szczególności z art. 40, zgodnie z którym gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy na podstawie upoważnień ustawowych. Należy zatem podkreślić, iż wszelkie uchwały podejmowane przez radę gminy muszą nie tylko mieć umocowanie w obowiązujących przepisach prawa, ale też regulacje zawarte w uchwałach nie mogą przepisów tych naruszać. Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nieobjętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany. Z istoty aktu prawa miejscowego wynika zatem niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację

ustawową, które polega na wykroczeniu poza zakres przekazanego upoważnienia oraz powtarzaniu bądź modyfikacji wiążących go norm o charakterze powszechnie obowiązującym.

Na podstawie normy kompetencyjnej zawartej w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, Rada Miejska w Giżycku zobowiązana była do uregulowania zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Użyte w ww. artykule pojęcie „zasady i tryb korzystania” zawiera w sobie kompetencję organu stanowiącego gminy do formułowania w stosunku do terenów i urządzeń użyteczności publicznej norm i zasad prawidłowego postępowania. Kwestionowanych postanowień ustępów 2 i 3 regulaminu nie można zaliczyć do żadnej z norm prawidłowego postępowania, tj. do zasad, bądź trybu korzystania z urządzeń siłowni plenerowej. Sformułowane w tych postanowieniach postulaty nie odnoszą się bowiem, stricte do sposobu korzystania z ww. urządzeń, lecz do samej woli skorzystania z tych urządzeń przez ćwiczących, co jest ich indywidualną sprawą. Natomiast w przypadku postanowienia ust. 9 regulaminu, wskazać należy iż, poza wyjściem tej regulacji wyjścia poza kierunek delegacji ustawowej, potencjalną odpowiedzialność odszkodowawczą regulują przede wszystkim w przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610 z późn. zm.), tym bardziej zbędne jest wobec tego poruszanie tych kwestii w regulaminie.

W tym miejscu wskazać należy, iż niedopuszczalne jest powtarzanie w akcie prawa miejscowego postanowień ustaw lub ich modyfikacji. Naruszenie tej zasady stanowi przede wszystkim nieuprawnione wejście prawodawcy miejscowego w sferę kompetencji zastrzeżonych wyłącznie dla ustawodawcy, co może wywołać u adresatów norm wadliwe przekonanie, że transponowane na grunt lokalny normy prawa powszechnie obowiązującego, są jedynie normami prawa miejscowego, które wiążą wyłącznie na obszarze właściwości lokalnego prawodawcy. W tej sytuacji uprawnionym jest pogląd, że zasady korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej nie mogą zawierać regulacji dotyczących podstaw i zakresu odpowiedzialności zarówno gminy, jak też innych podmiotów korzystających z nich.

Tożsamość stanowisko wyraził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, wedle którego użyte w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym pojęcie „zasady i tryb korzystania” zawiera w sobie kompetencję organu stanowiącego gminy do formułowania w stosunku do terenów i urządzeń użyteczności publicznej norm i zasad prawidłowego postępowania. Jednak rada gminy na podstawie powyższej regulacji nie jest uprawniona do wprowadzenia do zaskarżonego aktu prawa miejscowego jakichkolwiek przepisów ustalających lub modyfikujących odpowiedzialność karną i cywilną.

W tej sytuacji, kwestionowane postanowienia uchwały należało wyeliminować z obrotu prawnego.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

wz. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Zbigniew Szczypiński
II Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski